

A húsvéti ünnepkör liturgikus rendje:

2019. április 18.	Nagycsütörtök 18.00 Esti szentmise az utolsó vacsora emlékére
április 19.	Nagypéntek (szigorú böjt) - Mise nincs 15.00 Keresztút 18.00 Az Úr szenvedésének ünneplése - Igeliturgia - Kereszthódolat - Áldozási szertartás
április 20.	Nagyszombat 15.00 Szentsír látogatás 20.00 Húsvéti vigília szertartása (húsvétjéjeli mise)
április 21.	Húsvétvasárnap 8.30 Ünnepi szentmise
április 22.	Húsvéthétfő 8.30 Szentmise
április 27.	Gyalogos zarándoklat Márianosztrára
április 28.	Isteni Irgalmasság vasárnapja 8.30 Szentmise
május 12.	Jó Pásztor vasárnapja 8.30 Szentmise
május 18.	Nagymarosi Ifjúsági Találkozó
május 26.	Húsvét 6. vasárnapja - Elsőáldozás 8.30 Szentmise
június 2.	Urunk mennybemenetele - Templomunk búcsúja 8.30 Ünnepi szentmise - körmenet
június 9.	Pünkösöd (befejeződik a húsvéti idő) 8.30 Ünnepi szentmise

**A hétköznapi szentmisék, ill. szentségimádás előtt és után
szentgyónásra van lehetőség.**

A vasárnapi szentmise után nincs gyónási lehetőség.

LETKÉSI HARANGSZÓ

A Letkési Egyházközség időszakosan megjelenő hírlevele

Római Katolikus Plébánia 2632 Letkés, Petőfi u. 4.

Tel: +36 27 376 139

Email: letkesiegyhaz@gmail.com

Honlap: www.letkesiegyhaz.eoldal.hu

Lelkipásztor: Izrael Pál atya

Letkési Harangszó

A Letkési Egyházközség hírlevele

VII. évfolyam, Húsvéti szám

2019. április

Krisztus halála és feltámadása

Teréz anya mondja: „A jászol Jézus szeretetének gyöngédségét jelzi. Amikor a keresztre tekintünk, megértjük szeretetének nagyságát.”

Az ifjúsági katekizmus így ír: „A kereszten, amelyen Jézust ártatlanul, kegyetlen módon kivégezték, a legmélyebb megaláztatásnak és a végső elhagyatottságnak a helye. Krisztus, a mi

Megváltónk, a keresztet választotta, hogy magára vegye a világ bűneit, és elszenvedje a világ szenvedését. Tökéletes szeretetével így mentette meg a világot Istennek.

Isten nem tudta volna megmutatni szeretetét világosabban, mint hogy Fiúként engedte magát értünk keresztre feszíteni. A kereszttel az ókor legsúlyosabb és legkínosabb kivégzőeszköze. Római polgárt nem volt szabad keresztre feszíteni, bármilyen vétket követett is el. Isten ezzel az emberiség legsúlyosabb szenvedésének részese lett. Azóta senki sem mondhatja: „Isten nem tudja, mit szenvedek.” (YOUCAT 101)

KEK 989: „Erősen hisszük és ezért reméljük: amint Krisztus valóban föltámadt a holtak közül és örökké él, úgy haláluk után az igazak is örökké élni fognak a föltámadt Krisztussal, és Ő föltámasztja őket az utolsó napon. Föltámadásunk, miként az Ővé, a Szentháromság műve lesz: "Ha pedig bennetek lakik annak Lelke, aki föltámasztotta Jézust a halálból, ő, aki Jézus Krisztust föltámasztotta a halottak közül, halandó testeteket is életre kelti bennetek lakó Lelke által (Róm 8,11).”

Friedrich Schillertől van a következő gondolat: „Aki hallotta a húsvéti üzenetet, nem járhat többé tragikus arccal, és nem élheti az öröm nélküli ember életét.”

Áldott ünnepet!

Pali atya

AZ EUCHARISZTIA SZENTSÉGE - A szentmise

Üdvözítünk az utolsó vacsora alkalmával, azon az éjszakán, melyen elárultatott, megalapította testének és vérének eucharisztikus áldozatát, hogy így a kereszt áldozatát a századokon át eljöveteleig megörökítse, és így szeretett jegyesére, az egyházra bízva halálának és föltámadásának emlékezetét: az irgalom szentségét, az egység jelét, a szeretet kötelékét mint húsvéti lakomát, melyen Krisztust vesszük magunkhoz, lelkünket kegyelem tölti el, s a jövődő dicsőség záloga nekünk adatik.

Az Eucharisztia "az egész keresztény élet forrása és csúcsa". Az összes szentség, mint minden más egyházi szolgálat és az apostoli tevékenység is, a szent Eucharisziához tartozik és reá irányul. Az Eucharisziában ugyanis benne van az Egyház minden lelki java, tudniillik maga Krisztus, a mi Húsvétünk.

Hogyan nevezik ezt a szentséget?

E szentség kimeríthetetlen gazdagsága fejeződik ki különböző elnevezéseiben, melyek közül mindegyik más szempontra utal. Nevei:

Eucharisztia, mert hálaadás Istennek. Az eucharisztein és az eulogein szavak azokra a zsidó áldásokra emlékeztetnek, amelyek - különösen étkezések alatt - magasztalták Isten műveit: a teremtést, a megváltást és a megszentelést.

Úrvacsora, mert arról a vacsoráról van szó, amelyet az Úr szenvedése előestéjén tanítványaival költött el, és a Bárány mennyei Jeruzsálem-béli menyegzős lakomájának elővételezéséről.

Kenyértörés, mert a zsidó étkezésnek ezt a sajátos szertartását használta föl Jézus, amikor családfőként megáldotta és szétosztotta a kenyeret, különösen az utolsó vacsorán. E cselekedetről ismerik fel Őt föltámadása után a tanítványok. Az első keresztények eucharisztikus összejöveteleiket "kenyértörésnek" nevezték. Ezzel azt akarták mondani, hogy mindazok, akik az egy, megtört kenyérből, Krisztusból esznek, közösségre lépnek vele és őbenne egyetlen testet alkotnak.

Eucharisztikus összejövetel (szünaxisz), mert az Eucharisziát a hívők összejövetelében, az Egyház látható megjelenésében ünneplik.

"EZT CSELEKEDJÉTEK AZ ÉN EMLÉKEZETEMRE"

Jézus parancsa, hogy gesztusait és szavait ismételjék, "amíg el nem jön", nemcsak annyit követel, hogy emlékezzünk Jézusra és arra, amit Ő tett. A parancs arra irányul, hogy az Apostolok és utódaik Krisztus - az Ő élete, halála, föltámadása és az Atyánál értünk való közbenjárása - emlékezetét liturgikusan ünnepljék.

Az Egyház kezdettől fogva hű maradt az Úr parancsához. A jeruzsálemi egyházzal ez olvasható:

"Állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. (...) Egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltek a templomban. A kenyeret házaknál törték meg, s örömmel és tiszta szívvel vették magukhoz az ételt."

A keresztények elsősorban "a szombatok első napján", azaz vasárnap, Jézus föltámadásának napján gyűltek össze, hogy "megtörjék a kenyeret". Az Eucharisztia ünneplése egészen napjainkig ugyanúgy folytatódik annyira, hogy ma az Egyházban mindenütt azonos alapszerkezettel ünnepljük. Az Eucharisztia az Egyház életének állandó középpontja.

Isten zárandok népe Jézus húsvéti misztériumát hirdetve, "amíg el nem jön", szentmiséről szentmisére "a kereszt szűk ösvényén" halad előre a mennyei lakoma felé, amelyen az összes választottak az Ország asztalához fognak ülni. A keresztények az Eucharisziát kezdettől fogva ünneplik, és pedig olyan formában, amely lényegét tekintve nem változott sem a korok, sem a liturgiák különbözősége miatt. Azért teszik ezt, mert kötelezőnek érzik a parancsot, amit az Úr szenvedésének előestéjén adott: "Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre".

Az Úr e parancsát teljesítjük, amikor az ő áldozatának emlékezetét ünnepljük. Ezt cselekedvén azt ajánljuk föl az Atyának, amit Ő maga ajándékozott nekünk: teremtésének ajándékait, a kenyeret és a bort, melyek Krisztus szavaira és a Szentlélek erejéből Krisztus testévé és vérévé válnak: így Krisztus valóságosan és titokzatos módon jelenlétévé válik.

Ezért az Eucharisziát úgy kell szemlélnünk,

- mint hálaadást és dicséretet az Atyának;
- mint Krisztus és az ő teste áldozati emlékezetét;
- mint Krisztus jelenlétét szavai és Lelke erejének hatására.

(Részletek A Katolikus Egyház Katekizmusából)